

prima instanță – V. Micu
instanța de apel: N. Budăi, N. Craiu, A. Nogai

dosarul nr. 2ra-480/13

DECIZIE

02 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tatiana Răducanu
Sveatoslav Moldovan
Andrei Harghel
Nicolae Gordilă

examinând recursul declarat de către Roman Găină
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Firmei de Construcție și
Reparație „Rassvet” Societate cu Răspundere Limitată și Societății cu Răspundere
Limitată „Ilvicons” împotriva lui Roman Găină cu privire la încasarea datoriilor
rezultate din contractele de antrepriză

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2012, prin care a
fost respins apelul declarat de către Roman Găină și menținută hotărârea Judecătoriei
Râșcani mun. Chișinău din 27 octombrie 2010, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 05 septembrie 2006, SRL „Rassvet” și SRL „Ilvicons” a depus cerere de
chemare în judecata împotriva lui Roman Găină cu privire la încasarea datoriilor
rezultate din contractele de antrepriză.

În motivarea acțiunii a indicat că la 19 noiembrie 2005 între SRL „Rassvet” și
Roman Găină a fost încheiat contractul de antrepriză nr. 1, în baza cărui SRL „Rassvet”,
în calitate de antreprenor, și-a asumat obligațiunea să efectueze anumite lucrări de
construcții și reparații la blocul locativ din str. Florilor, 34 (adresa - nouă, str. Florilor,
34/1) mun. Chișinău, iar pârâtul, în calitate de client, și-a asumat obligațiunea să
recepționeze aceste lucrări și să plătească prețul convenit în contract.

Menționează că din luna noiembrie 2005 - până în luna august 2006, pe măsura
efectuării lucrărilor, pârâtul parțial a achitat suma de 1016000 lei din retribuția
convenită de contract.

Indică că din luna noiembrie 2005 - până în luna august 2006, SRL „Rassvet” a
efectuat integral lucrările comandate de client corespunzător devizului estimativ de
cheltuieli și prețurilor la lucrări contractate în acordurile adiționale nr. 1; 2; și 3 anexate
la contractul de antrepriză nr. 1. din 19 noiembrie 2005.

Susține că la 21 august 2006, SRL „Rassvet” a înaintat pârâtului sub semnătură
actul cu privire la finisarea faptea a lucrărilor contractate, în care a fost indicat expres și

prețul total al acestor lucrări spre achitare, și tot la aceeași dată l-a înștiințat pe pârât despre faptul transmiterii lucrărilor efectuate și bunurilor materiale cât și responsabilitatea asupra lor, la obiectul și locul executării contractului de antrepriză de la societate către pârât.

Invocă că în urma tranzacțiilor efectuate între părți, pârâtul de facto a recepționat actul cu privire la finisarea faptică a lucrărilor contractate, cât și lucrările efectuate de societate, însă până în prezent pârâtul n-a dat nici o declarație în vederea recepționării acestor lucrări și nici nu le-a reclamat sub careva aspecte privitor la calitate și nici nu le-a achitat.

Afirmă că conform contractului de antrepriză nr. 1 din 19 noiembrie 2005, acordului adițional nr. 2 din 06 aprilie 2006, anexei nr. 1, acordului adițional nr. 3 din 16 iunie 2006 și actului din 21 august 2006 cu privire la finisarea lucrărilor contractate, pârâtul are datoria față de SRL „Rassvet” pentru lucrările ce i s-au executat în sumă de 2778813 lei.

SRL „Ilvicons” a indicat că la 26 aprilie 2005 între societate și Roman Găină a fost încheiat contractul de antrepriză nr. 002, în baza căruia societatea, în calitate de antreprenor, și-a asumat obligațiunea de a efectua din contul său construcția și montarea blocului locativ din str. Florilor, 34, mun. Chișinău, (adresa - nouă, str. Florilor, 34/1), iar pârâtul, în calitate de client, și-a asumat obligațiunea de a recepționa aceste lucrări și să achite prețul convenit în contract.

Menționează că în perioada aprilie 2005 - august 2006, pârâtul parțial a achitat suma de 1216460 lei din retribuiția convenită de contract.

La fel a indicat că din luna aprilie 2005 - până în luna decembrie 2005, SRL „Ilvicons”, a efectuat integral lucrările comandate de client corespunzător devizului estimativ de cheltuieli și prețurilor la lucrări contractate de părți.

Susține că în luna decembrie 2005, societatea a finisat lucrările de construcție și montaj prevăzute de contract, după ce a înaintat pârâtului actele cu privire la finisarea faptică a lucrărilor contractate, în care sunt indicate expres și prețurile acestor lucrări, care au fost înaintate pârâtului spre achitate.

Afirmă că în baza tranzacțiilor efectuate între părți, pârâtul a recepționat actele cu privire la finisarea faptică a lucrărilor contractate, cât și lucrările efectuate de societate, însă până în prezent, ultimul n-a dat nici o declarație în vederea recepționării acestor lucrări și nici nu le-a reclamat sub careva aspecte privitor la calitate, dar nici nu le-a achitat.

Insistă că conform contractului de antrepriză nr. 002 din 26 aprilie 2005, Anexei prețurilor din 26 aprilie 2006 adițional la contractul nr. 002 din 26 aprilie 2005; scrisorii de garanție din 30 iunie 2006; acordului adițional nr. 1 din 01 septembrie 2005 la contract, acordului adițional nr. 2 din 27 aprilie 2005 la contract și actelor cu privire la finisarea faptică a lucrărilor contractate, pârâtul are datorie față de SRL „Ilvicons” în sumă de 3650154,18 lei, ce constituie din suma de 614110,50 lei - pentru lucrările efectuate; suma de 556803,18 lei - în mijloace bănești - penalitatea de întârziere și suma de 2479240,50 lei, în formă de 2 apartamente la alegerea societății.

Insistă că în prezent pârâtul se eschivează de la onorarea obligațiilor sale, nu răspunde la telefoanele de contact, nu se găsește pe adresa indicată în contract și plus la toate a preluat etapa de finisare în vederea înstrăinării apartamentelor din imobilul

construit în baza contractelor de antrepriză nr. 1 din 19 noiembrie 2005 cu SRL „Rassvet” și nr. 002 din 26 aprilie 2005 cu SRL „Ilvicons”.

Afirmă reclamantii că și-au îndeplinit obligațiunile sale conform prevederilor, fapt ce se confirmă prin construcția faptică existentă și actele privind finisarea lucrărilor contractate, iar lipsa răspunsului, lipsa pretențiilor, și lipsa cărorva referințe, ca urmare a recepționării de către pârât a actelor cu privire la finisarea lucrărilor contractate, denotă faptul că prestația nu este contestată și că lucrările executate în baza contractului de antrepriză sunt recepționate fără careva rezerve.

SRL „Rassvet” solicită încasarea de la Roman Găină datoria în sumă de 2778813 lei pentru lucrările efectuate, taxa de stat în sumă de 83365 lei și cheltuielile de asistență juridică.

SRL „Ilvicons” solicită încasarea de la Roman Găină datoria totală în sumă de 3650154,18 lei, dintre care: 614110,50 lei - pentru lucrările efectuate; 556803,18 lei - în mijloace bănești - penalitatea de întârziere și 2479240,50 lei - în formă de 2 apartamente la alegerea societății, de asemenea taxa de stat în sumă de 109505 lei și cheltuielile pentru asistență juridică.

La 12 martie 2007, SRL „Rassvet” și SRL „Ilvicons” au depus cerere de modificare a acțiunii, astfel SRL „Rassvet” a solicitat rezilierea contractului de antrepriză nr. 1 din 19 noiembrie 2005 încheiat între societate și Roman Găină, încasarea prejudiciului material, venitului ratat și cheltuielilor pentru asistență juridică, menționând că calculul acestor prejudicii va fi prezentat suplimentar.

SRL „Ilvicons” de asemenea a solicitat rezilierea contractului de antrepriză nr. 002 din 26 aprilie 2005 încheiat între societate și Roman Găină, încasarea prejudiciului material, venitului ratat și cheltuielilor pentru asistență juridică și taxa de stat, menționând că calculul acestor prejudicii va fi prezentat suplimentar.

În susținerea pretențiilor sale au indicat că pârâtul nu a permis Antreprenorilor să pregătească actele necesare și să dea blocul locativ în mod legal în exploatare, astfel pârâtul a reziliat faptic contractele de antrepriză cu antreprenorii încălcând esențial prevederile contractelor de antrepriză nr. 002 din 26 aprilie 2005 și nr. 1 din 19 noiembrie 2005 având ca scop eschivarea de la îndeplinirea obligațiilor contractuale asumate.

Menționează că încălcările conform contractului de antrepriză nr. 1 din 19 noiembrie 2005 încheiat cu SRL „Rassvet” sunt că pârâtul a încălcat punct. 2.1 al contractului prin faptul că în calitate de client nu a recepționat de la antreprenor lucrările conform documentației și actelor normative, nu a permis antreprenorului să finiseze lucrările și să îndeplinească documentația din cartea tehnică a construcției, a dat în exploatarea blocul locativ cu toate că conform contractului, recepția imobilului se află în obligațiunea antreprenorilor. La fel indică că pârâtul a încălcat punct. 5.4 al contractului, prin faptul că în calitate de client nu a semnat actele privind realizarea lucrărilor de construcție, nu s-a achitat conform actelor privind realizarea lucrărilor față de antreprenor, astfel nefiind achitată retribuiția prevăzută de contractul de antrepriză.

Mai indică că de către pârât a fost încălcat pct. 5.5 al contractului, prin faptul că în calitate de client n-a achitat cheltuielile pentru transport în mărime de 7,5% de la prețul materialelor transportate de antreprenor. La fel fiind încălcat pct. 5.8 al contractului prin faptul că în calitate de client n-a achitat penalitățile de întârziere calculate din neachitarea retribuiției prevăzute de contract.

SRL „Ilvicons” a indicat că pârâtul a admis încălcarea contractului de antrepriză nr. 002 din 26 aprilie 2005 și anume a încălcat pct. 2.1 și pct. 7.7 al contractului prin faptul că în calitate de client nu a recepționat de la antreprenor lucrările conform documentației și actelor normative (art. 957 alin. (2) al CC al RM), nu a permis antreprenorului să finiseze și să îndeplinească documentația din cartea tehnică a construcției, a dat în exploatarea blocul locativ cu toate că potrivit contractului, recepția imobilului se află în obligațiunea societăților. La fel pârâtul a încălcat pct. 5.3 și pct. 5.6 al contractului prin faptul că în calitate de client nu a semnat actele privind realizarea lucrărilor de construcție, n-a achitat antreprenorului retribuția pentru edificarea blocului locativ potrivit contractului, n-a achitat antreprenorului retribuția în mărime de 25% de la suma lucrărilor pentru creditarea construcției. A încălcat pct. 5.10 al contractului prin faptul că n-a achitat penalitățile de întârziere calculate din neachitarea retribuției prevăzute de contract.

Menționează că conform contractelor de antrepriză societățile au creditat investițiile necesare pentru edificarea blocului locativ. Astfel bunul imobil a fost construit din propriile surse financiare, propriile materiale de construcție și propriile forțe de muncă ale antreprenorilor, fapt ce se confirmă prin facturile fiscale, actele privind realizarea lucrărilor și actele de control întocmite de CCCEC.

Cu referire la prevederile art. 947 Cod civil, indică că conform contractelor de antrepriză, urma ca antreprenorii la finisarea blocului locativ până la recepția finală și anume la recepția de la terminarea lucrărilor să pregătească actele necesare pentru recepție și să transmită investițiile sale sub formă de bloc locativ împreună cu actele de însoțire (facturi fiscale), cât și dreptul de proprietate asupra bunului imobil clientului Roman Găină, iar ultimul trebuia să recepționeze blocul locativ prin intermediul actelor de rigoare și să achite retribuția prevăzută de contracte, ca ulterior să devină proprietar al blocului locativ.

Însă pârâtul încălcând esențial prevederile contractelor de antrepriză a sustras pe ascuns de la antreprenori cartea tehnică a construcției, a comunicat informație falsă organelor abilitate de stat, precum că el este investitorul și proprietarul bunurilor materiale folosite la edificarea blocului locative, a dat în exploatare blocul locativ pe numele său fără înștiințarea antreprenorilor, fără a achitat retribuția prevăzută de contractele de antrepriză.

Insistă că de către pârât a fost admisă încălcarea prevederilor art. 735 Cod civil, prin neexecutarea obligațiilor esențiale prevăzute de contractele de antrepriză.

SRL „Rassvet” susține că prin faptul că pârâtul n-a respectat obligațiunile contractuale și anume n-a achitat la locul și în modul convenit retribuția contractuală potrivit pct. 5.3; 5.5; 5.8; 5.11 al contractului de antrepriză nr. 1 din 19 noiembrie 2005, ultimul a prejudiciat material antreprenorul sub formă de sancțiuni, care sunt calculate și aplicate societății de către IFS pentru neachitarea plăților obligatorii ce rezultă din prezentarea în dările de seamă față de IFS a actelor privind realizarea lucrărilor factice la blocul locativ din str. Florilor 34/1 mun. Chișinău.

Menționează că pârâtul a încălcat prevederile contractului și s-a înregistrat ca proprietar al blocului locativ și a apartamentelor după el fără recepționarea blocului locativ de la Antreprenori și fără achitarea costului bunului imobil față de societăți pârâtul i-a lipsit de posibilitatea de a dispune și de a beneficia de investițiile folosite la

edificarea blocului locativ și de venitul ratat, care putea fi posibil în condițiile unui comportament normal din partea pârâtului în realizarea contractelor de antrepriză.

Calculul prejudiciului material sub formă de venit ratat al SRL „Rassvet” este întocmit în baza posibilităților de plată pentru lucrările efectuate potrivit contractului de antrepriză nr. 1 din 19 noiembrie 2005.

Calculul prejudiciului material sub formă de venit ratat al SRL „Ilvicons” este întocmit în baza posibilităților de plată pentru lucrările efectuate potrivit contractului de antrepriză nr. 002 din 26 aprilie 2005.

În acest sens societățile și-au întemeiat pretențiile pe prevederile art. 11 lit. g), j), art. 14 alin. (1) și (2), art. 610 alin. (1) și (2) Cod civil.

La 12 aprilie 2007 SRL „Rassvet” și SRL „Ilvicons” au depus cerere de modificare a acțiunii, solicitând înlăturarea impedimentelor în vederea folosirii blocului locativ din str. Florilor, 34/1 mun. Chișinău prin evacuarea pârâtului Roman Găină din blocul de locuit din str. Florilor, 34/1 mun. Chișinău cât și a pazei puse de ultimul și revendicarea blocului de locuit din str. Florilor, 34/1 mun. Chișinău din posesia ilegală a lui Roman Găină în folosul și posesia societăților.

În motivarea cererii au indicat că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 07 martie 2007 a fost constatat că după finalizarea lucrărilor de construcție anume antreprenorul pregătește toate documentele și exploatarea blocul de locuit conform prevederilor art. 947 Cod civil, însă la caz pârâtul Roman Găină alungând antreprenorii de la șantierul de lucru a acaparat ilegal și în mod silit blocul de locuit din str. Florilor, 34/1 mun. Chișinău și a pus paza sa. Susțin că până în prezent nu permite antreprenorilor să pătrundă în incinta construcției nominalizate, fapt prin care îngreuează antreprenorilor să finiseze lucrările de construcție, să pregătească documentele necesare și să dea în exploatare blocul de locuit conform legislației în vigoare.

La 04 iunie 2008 SRL „Rassvet” și SRL „Ilvicons” au depus cerere de chemare în judecată modificată și concretizată, prin care SRL „Rassvet” a solicitat încasarea de la Roman Găină a datoriei de bază pentru lucrările de construcție în sumă de 2993090 lei, penalității de întârziere conform contractului calculate pentru 6 luni – 721636,20 lei, despăgubirilor întru repararea prejudiciului în partea neacoperită prin clauza penală – 392677,30 lei, cheltuielile de judecată pentru asistență juridică în sumă de 55576,26 lei și taxa de stat în sumă de 83365 lei.

La rândul său SRL „Ilvicons” a solicitat încasarea de la Roman Găină în beneficiul societății a datoriei de bază pentru lucrările de construcție în sumă de 3093351 lei, penalității de întârziere conform contractului calculate pentru 6 luni – 775765,80 lei, despăgubirilor întru repararea prejudiciului în partea neacoperită prin clauza penală – 306907,06 lei și taxei de stat în sumă de 109505 lei.

În susținerea cerințelor sale SRL „Rassvet” a indicat că la 19 noiembrie 2005 între societate și Roman Găină a fost încheiat contractul de antrepriză, în baza cărui societatea, în calitate de antreprenor, a efectuat lucrări de construcție și tencuială a blocului locativ din str. Florilor 34/1 mun. Chișinău, din propriile surse financiare, propriile materiale de construcție și propriile forțe de muncă. Valoarea totală a lucrărilor plus materialele de construcție constituind 4009090 lei, din care: actul cu privire la efectuarea faptică a lucrărilor din 21 august 2006 - 3794813 lei; materiale de construcție la actul din 21 august 2006 - 154094 lei; actul cu privire la efectuarea faptică a lucrărilor

din 28 decembrie 2006 - 38532 lei; materiale de construcție la actul din 28 decembrie 2006 - 21651 lei.

Menționează că suma achitată de pârât în perioada aprilie 2005 - august 2006, constituie - 1016000 lei, astfel suma datoriei restante fiind de 2 993090 lei.

Consideră că pârâtul a încălcat prevederile art. 946 și art. 947 Cod civil și în special punctul 5.4 al contractului de antrepriză nr. 1 din 19 noiembrie 2005, în care se indică expres că pârâtul se va achita cu antreprenorul conform actului de efectuarea faptică a lucrărilor de construcție.

Susține că faptul efectuării lucrărilor de către SRL „Rassvet” și recepționării de către pârât se probează prin înscrierile în cartea tehnică a construcției, prin actul cu privire la efectuarea lucrărilor faptice de construcție recepționat și semnat de Roman Găină, precum și prin procesul-verbal de recepție finală a construcției nr. 536 - L din 21 iunie 2006.

Indică că motivul încasării penalității de întârziere (art. 624 Cod civil) constă în repararea prejudiciului evaluat anticipat de părțile contractante în caz de neexecutare a obligației în termenii stabiliți de contract.

În privința despăgubirii, în partea neacoperită prin clauza penală, societatea indică prevederile art. 626 alin. (2) și art. 619 alin (1) Cod civil și punctul 5.4 al contractului de antrepriză nr. 1 din 19 noiembrie 2005, susținând că dobânda de întârziere calculată pentru perioada de 2 ani, adică prejudiciul cauzat depășește suma penalităților de întârziere cu suma de 392677,30 lei, astfel se cere plata despăgubirilor în acoperirea pagubei pricinuite prin folosirea de către pârât a surselor financiare ale societăților pe perioada întârzierii achitării, care se calculează conform art. 619 și art. 626 Cod civil.

SRL „Ilvicons” a invocat că datoria în sumă de 3093350 lei s-a format ca rezultat al neexecutării contractului de antrepriză încheiat la 26 aprilie 2005 cu Roman Găină, ca urmare a căruia, societatea, în calitate de antreprenor general, a efectuat lucrările de construcție și montare la blocului locativ din str. Florilor 34/1 mun. Chișinău, din propriile surse financiare, propriile materiale de construcție și propriile forțe de muncă. Astfel valoarea totală a lucrărilor, plus materialele de construcție, constituind - 4309811 lei.

Menționează că suma achitată de Roman Găină în perioada aprilie 2005 - august 2006, constituie - 1216460 lei, respectiv suma datoriei este 3093351 lei.

Consideră că pârâtul a încălcat prevederile art. 946 și art. 947 Cod civil și în special punctul 5.3 al contractului de antrepriză nr. 002 din 26 aprilie 2005, în care se indică expres că Roman Găină la finisarea lucrărilor de construcție și montarea blocului locativ, va achita integral antreprenorului costul tuturor lucrărilor efectuate.

Faptul că lucrările au fost efectuate de către societate și recepționate de pârât se probează prin înscrierile în cartea tehnică a construcției din luna decembrie 2005 cu privire la finisarea lucrărilor de montare a construcției în cauză, prin actele cu privire la efectuarea faptică a lucrărilor din 14 aprilie 2006 și 21 aprilie 2006 semnate de Roman Găină, precum și prin procesul-verbal de recepție finală a construcției nr. 536 - L din 21 iunie 2006.

Penalitățile de întârziere contractuale calculate pentru 6 luni în sumă de 775765,80 lei, le întemeiază pe pct. 5.10 al contractului de antrepriză nr. 002 din 26 aprilie 2005 și pe art. 624 Cod civil, susținând că motivul încasării penalității de

întârziere constă în repararea prejudiciului evaluat anticipat de părțile contractante în caz de neexecutare a obligației în termenii stabiliți de contract.

În privința despăgubirii, în partea neacoperită prin clauza penală, societatea indică prevederile art. 626 alin. (2) și art. 619 alin (1) Cod civil și punctul 5.3 al contractului de antrepriză nr. 002 din 26 aprilie 2005, invocând că dobânda de întârziere calculată pentru perioada de 2 ani, adică prejudiciul cauzat depășește suma penalităților de întârziere cu suma de 306907,06 lei, astfel se cere plata despăgubirilor în acoperirea pagubei pricinuite prin folosirea de către pârât a surselor financiare ale societăților pe perioada întârzierii achitării, care se calculează conform art. 619 și art. 626 Cod civil, pentru perioada de întârziere 21 iunie 2006 (data recepției finale) - până în prezent.

Reclamanții insistă că și-au îndeplinit obligațiunile sale așa cum prevede legislația în vigoare cu diligentă și bună credință, ce se confirmă prin construcția faptică existentă și prin procesul-verbal de recepție finală nr. 536 - L din 21 iunie 2006, pe când pârâtul până în prezent n-a achitat societăților valoarea totală a retribuiției convenite pentru lucrările efectuate în baza contractelor de antrepriză.

În cadrul dezbaterilor judiciare SRL „Rassvet” și SRL „Ilvicons” au depus cerere de concretizare a cerințelor sale formulate față de Roman Găină (f. d. 146 vol. IV), astfel SRL „Rassvet” a solicitat încasarea din contul pârâtului a datoriei pentru lucrările de construcție plus materiale în sumă de 2993090 lei, dobânzii de întârziere pentru 3 ani și 10 luni în mărime de 1971149,20 lei, cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 55576,26 lei și taxei de stat în sumă de 83365 lei.

SRL „Ilvicons” a solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a datoriei pentru lucrările de construcție plus materiale în sumă de 3093351 lei, dobânzii de întârziere pentru 3 ani și 10 luni în mărime de 2037572,80 lei, cheltuielilor pentru asistență juridică conform contractului în sumă de 55576,26 lei și taxei de stat în sumă de 109505 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 27 octombrie 2010 acțiunea a fost admisă parțial, încasat de la Roman Găină în beneficiul SRL „Rassvet” datoria în sumă de 2896619 lei, dobânda de întârziere în sumă de 1828586,90 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 138945 lei. A fost încasat de la Roman Găină în beneficiul SRL „Ilvicons” datoria în sumă de 3093351 lei, dobânda de întârziere în sumă de 1952780,80 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 109505 lei, iar în rest acțiunea a fost respinsă. Totodată a fost încasată taxa de stat de la Roman Găină în mărime de 100270 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2012 a fost respins apelul declarat de către Roman Găină și menținută hotărârea primei instanțe. La fel s-a dispus încasarea de la Roman Găină a dobânzilor de întârziere apărute în perioada de după pronunțarea hotărârii Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 27 octombrie 2010 și până la pronunțarea deciziei instanței de apel, în beneficiul SRL „Rassvet” în sumă de 612190,04 lei și în beneficiul SRL „Ilvicons” în sumă de 654089,92 lei.

La 05 octombrie 2012 Roman Găină a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia și casarea deciziei recurate.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, indicând că de către instanță nu a fost respectată competența, susținând că conform art. 38 alin. (1) CPC, acțiunea se intentează în instanța de la domiciliul sau de la locul de aflare a pârâtului, iar art. 385 alin. (2) CPC, indică că nerespectarea regulilor cu referire la

competența constituie o eroare judiciară care nu poate fi reparată în instanța de apel și în acest caz cauza urmează a fi trimisă la o nouă examinare în instanța de fond conform competenței.

Menționează că viza de domiciliu, la situația de fapt existență la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, domiciliul lui se afla în sectorul Centru, mun. Chișinău, bd. Negruzzi, 6 ap.42, respectiv conform competenței teritoriale instanța competentă este Judecătoria Centru mun. Chișinău, pe când acțiunea în speță a fost înaintată la Judecătoria Râșcani.

Insistă că această încălcare a fost invocată atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, însă a rămas fără apreciere din partea instanțelor de judecată.

Afirmă că la examinarea litigiului în ordinea de apel nu a fost respectat principiul nemijlocirii, deoarece pe parcursul examinării cauzei în apel au avut loc schimbări în componența completului de judecată. Inițial la examinarea apelului și la pronunțarea încheierilor privind numirea expertizelor au participat unii judecători, iar la pronunțarea deciziei instanței a participat judecătorul, care nu a luat parte la examinarea apelului.

La fel indică că încheierea din 27 iulie 2012 a fost adoptată în absența lui, deși n-a solicitat examinarea apelului depus în lipsa sa și materialele cauzei nu conțin o dovadă de înștiințare legală a lui despre locul și data ședinței de judecată, ceea ce constituie o violare a dreptului lui la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 al CEDO.

De asemenea a indicat că recursul motivat va fi prezentat instanței suplimentar după obținerea deciziei motivate a instanței de apel.

La 05 martie 2013 Roman Găină, reprezentat de către avocatul Valeriu Andronic, a depus supliment la recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea integrală a acțiunii SRL „Rassvet” de încasare de la el a datoriei în sumă de 2896619 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 1828586,90 lei și cheltuielilor de judecată în mărime de 138945 lei. Dispunerea întoarcerii executării hotărârii Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 27 octombrie 2010, prin restituirea lui din contul SRL „Rassvet” a mijloacelor bănești în sumă de 257411,60 lei încasate în temeiul hotărârii Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 27 octombrie 2010, precum și cheltuielile de executare. Totodată a solicitat admiterea parțială a acțiunii SRL „Ilvicons” cu încasarea de la el a datoriei recunoscute în mărime de 1121285 lei.

În motivarea recursului a invocat că la adoptarea hotărârilor instanțele au aplicat eronat normele de drept material, ce constituie temei de casare a acestora.

Menționează că soluționând litigiul, instanțele judecătorești au aplicat norme de drept care se referă la dispoziții generale privind obligațiile precum și dispoziții cu privire la contract și la conținutul contractului. În speță, însă raporturile juridice dintre părți urmează a fi soluționate conform prevederilor capitolului XI (secțiunea 1 și 2) al Codului civil, fiind unele ce reiese din contract de antrepriză.

Susține că el de la bun început a invocat faptul că intimații esențial au depășit devizul de cheltuieli, fără să fie informat despre acest fapt, pe când art. 949 alin. (1) Cod civil, indică că în cazul necesității depășirii esențiale a devizului, antreprenorul este obligat să informeze imediat clientul despre acest fapt. Nerespectarea unei astfel de obligații acordă clientului dreptul de a cere rezilierea contractului și repararea

prejudiciului cauzat sau eliberarea lui de obligația acoperirii cheltuielilor ce depășesc devizul convenit.

Indică că în scopul demonstrării depășirii nejustificate de către intimați a cheltuielilor, în cadrul examinării apelului, instanța de apel a dispus efectuarea expertizei tehnice în construcții, prin care s-a solicitat determinarea costului real al lucrărilor de construcție, executate de către SRL „Ilvicons” și SRL „Rassvet” la blocul locativ din str. Florilor nr. 34/1. mun. Chișinău în volum total, inclusiv pentru etajul 5 și a mansardei.

Susține că conform rapoartelor de expertiză, atât din partea SRL „Rassvet”, cât și SRL „Ilvicons” sau stabilit încălcări ale legislației în vigoare și normativelor în construcții la întocmirea devizelor de cheltuieli, fapt care a provocat majorarea nejustificată a costurilor lucrărilor efectuate de către intimați.

De asemenea experții au depistat, că intimații pentru justificarea prețurilor pentru fiecare tip de lucrări nu au elaborat calculul cu indicarea componenței lucrărilor. La determinarea costurilor reale ale lucrărilor de construcție efectuate de către intimați, experții au ținut cont de faptul, că materialele de construcție au aparținut beneficiarului Roman Găină, care le-a prezentat facturile fiscale, confirmând procurarea lor.

Indică că în urma probelor noi vizate, el a solicitat în instanța de apel modificarea cerințelor după cum urmează, în privința acțiunii SRL „Rassvet” a menționat că prin materialele cauzei este stabilit cu certitudine faptul că el pentru lucrările efectuate de către SRL „Rassvet” în baza contractului de antrepriză din 19 noiembrie 2005 a achitat valoarea lor egală cu 1016000 lei (dispozițiile de plată anexate la dosar).

Conform raportului de expertiză seria AB 000358 din 16 decembrie 2009 valoarea reală acestor lucrări constituie 1311881 lei din care: lucrările 538931 lei și materiale de construcție 772950 lei.

Insistă că conform actului de revizie CCCEC, la care face trimitere instanța de judecată, materialele de construcție în valoare de 8299918 lei au fost procurate de către beneficiarul Roman Găină.

Consideră că el a efectuat în beneficiul SRL „Rassvet” o supraplată, valoarea căreia constituie 772950 lei (1311881 - 538931).

Afirmă că prin încheierile executorului judecătoresc Stoianov Viorel privind distribuirea și eliberarea sumelor realizate prin executare silită din 19 ianuarie 2011 și 27 ianuarie 2011 SRL „Rassvet” i-au fost transferate sumele bănești, respectiv 77812,46 lei și 179599,14 lei, în total 257411,60 lei.

Cu referire la invocările menționate, consideră că acțiunea SRL „Rassvet” urmează a fi respinsă integral, respectiv conform art. 159 alin. (1) Cod de executare consideră că urmează să se dispună întoarcerea executării.

În privința pretențiilor formulate de SRL „Ilvicons”, recurentul a indicat că pentru lucrările efectuate de către societate la construcția blocului locativ din str. Florilor nr. 34/1, mun. Chișinău el a achitat societății mijloace bănești în sumă de 1416460 lei.

Menționează că costul real al lucrărilor de construcție, executate de către SRL „Ilvicons” a blocului locativ nominalizat în volumul total (inclusiv etajul 5 și mansardei), constituie 2810610 lei, respectiv suma datorată societății constituie 1394150 lei.

Susține că prin încheierile executorului judecătoresc Stoianov Viorel privind distribuirea și eliberarea sumelor realizate prin executare silită din 19 ianuarie 2011 și

27 ianuarie 2011, SRL „Ilvicons” i-au fost transferate mijloace bănești în sumă de 82495,77 lei și 190370 lei, în total -272865 lei.

Astfel, invocă că mărimea sumei datorate față de SRL „Ilvicons ” urmează a fi diminuată cu 272865 lei, respectiv constituind 1121285 lei.

Consideră că ilegal prin hotărârile judecătorești s-a dispus și încasarea dobânzii de întârziere în beneficiul societăților, fără a se ține cont că în sensul aplicării normelor convenite nu au fost prezentate probe veridice.

Indică că instanțele greșit au aplicat prevederile art. 619 Cod civil, deoarece dispozițiile prezentei norme se aplică în situații când este prezentă problema unei executări defectuoase.

Afirmă că atât din concluziile experților, cât și din alte probe rezultă că el a efectuat în beneficiul SRL „Rassvet” o supraplată, valoarea căreia constituie 772950 lei. La fel probele anexate la dosar demonstrează că SRL „Ilvicons” nu a respectat clauzele contractuale, și în special pct. 5.5 ce ține de prezentarea actelor semnate la terminarea lucrărilor pentru etajul 5 și mansarda, pct. 6.1 ce ține de executarea calitativă a lucrărilor, precum nu a prezentat facturi pentru plată.

Insistă că Rapoartele de expertiză au confirmat faptul că atât SRL „Rassvet”, cât și SRL „Ilvicons” pentru justificarea prețurilor pentru fiecare tip de lucrări nu au elaborat calculul cu indicarea componenței lucrărilor.

Astfel, indică că actul privind executarea lucrărilor de construcție prezentat de către SRL „Rassvet” în sumă de 3794813 lei contravine cerințelor legislației în vigoare, costul real constituind 538931 lei.

La fel menționează că conform concluziilor expertului, SRL „Ilvicons” de asemenea nejustificat a majorat costul lucrărilor efectuate la construcția blocului locativ din str. Florilor nr. 34/1 în volum total, inclusiv mansardei și a parapetului în nivelul etajului șase cu 656241 lei.

Cu referire la cele indicate și la art. 617 alin. (5) Cod civil, invocă că debitorul nu este în întârziere atâta timp cât prestația nu a avut loc din cauza unor împrejurări neimputabile debitorului.

Consideră eronate argumentele instanțelor de judecată cu privire la faptul că conform art. 158 CPC rapoartele de expertiză nu sunt obligatorii pentru instanța de judecată, în domeniul construcțiilor.

Insistă că instanțele de judecată au ignorat opiniile experților în construcții, asumându-și responsabilitatea de a efectua de sine stătător calculele asupra devizelor de cheltuieli.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei instanței de apel din 27 septembrie 2012 a fost expediată în adresa recurentului la 02 noiembrie 2012.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 05 octombrie 2012 în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul,

de a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea parțială a acțiunii din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Înaintând acțiunea în judecată împotriva lui Roman Găină, SRL „Rassvet” și SRL „Ilvicons”, în urma concretizării cerințelor sale SRL „Rassvet” a solicitat încasarea din contul lui Roman Găină a datoriei pentru lucrările de construcție și materiale în sumă de 2993090 lei, dobânzii de întârziere pentru 3 ani și 10 luni în mărime de 1971149,20 lei, cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 55576,26 lei și pentru taxa de stat în sumă de 83365 lei, iar SRL „Ilvicons” a solicitat încasarea din contul lui Roman Găină în beneficiul său a datoriei pentru lucrările de construcție și materiale în sumă de 3093351 lei, dobânzii de întârziere pentru 3 ani și 10 luni în mărime de 2037572,80 lei, cheltuielilor pentru asistență juridică conform contractului în sumă de 55576,26 lei și pentru taxa de stat în sumă de 109505 lei.

Fiind investită cu judecarea acțiunii în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii, încasând de la Roman Găină în beneficiul SRL „Rassvet” datoria în sumă de 2896619 lei, dobânda de întârziere în sumă de 1828586,90 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 138945 lei, de asemenea încasând de la Roman Găină în beneficiul SRL „Ilvicons” datoria în sumă de 3093351 lei, dobânda de întârziere în sumă de 1952780,80 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 109505 lei, iar în rest respingând acțiunea. Totodată prima instanță a dispus încasarea din contul lui Roman Găină taxa de stat în mărime de 100270 lei.

În susținerea acestei concluzii prima instanță a reținut că după executarea lucrărilor de antrepriză, în baza contractelor de antrepriză încheiate cu Roman Găină, antreprenorii SRL „Rassvet” și SRL „Ilvicons” au întocmit actele de executarea a lucrărilor de antrepriză în corespundere cu prevederile documentației de proiect și potrivit prețurilor convenite prin aceste contracte, care au fost prezentate lui Roman Găină pentru verificare și recepționare, pe când ultimul, deși a recepționat de la antreprenori lucrările și construcția în întregime, a refuzat că semneze actele prezentate de antreprenori cu privire la executarea lucrărilor.

La fel, cu referire la prevederile art. 572 alin. (2) Cod civil și art. 966 alin. (1) Cod civil, prima instanță a conchis că conform contractelor de antrepriză Roman Găina urma să achite retribuția conform anexelor la contract, în care s-a convenit asupra prețurilor și denumirea lucrărilor care urmau a fi efectuate potrivit documentației de proiect, însă Roman Găină a achitat societăților doar parțial costul lucrărilor de antrepriză executate, astfel înregistrând datorii pentru efectuarea acestor lucrări, pe care trebuie să le achite. Drept urmare, au fost respinse argumentele lui Roman Găină care a susținut că prețurile indicate în actele de efectuare a lucrărilor la etajele 4, 5, 6 sunt neîntemeiate și neprobate.

Judecând apelul declarat de către Roman Găină, instanța de apel a ajuns la concluzia respingerii acestuia ca neîntemeiat și a menține hotărârea primei instanțe, considerând că instanța a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii și a aplicat corect normele de drept material și procedural. De asemenea instanța de apel a dispus și încasarea de la Roman Găină a dobânzilor de întârziere apărute în perioada de după pronunțarea hotărârii Judecătorei Râșcani,

mun. Chișinău din 27 octombrie 2010 și până la pronunțarea deciziei instanței de apel, în beneficiul SRL „Rassvet” în sumă de 612190,04 lei și în beneficiul SRL „Ilvicons” în sumă de 654089,92 lei.

La caz, instanța de recurs constată, însă, că contrar prevederilor art. 239 CPC și art. 241 alin. (5) CPC, decizia instanței de apel conține o motivare arbitrară.

Or, analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

Totodată, în conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță; instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată și din raportul juridic creat în speță, instanța de recurs reține că contrar acestor prevederi, instanța de apel judecând apelul a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, referindu-se în general la unele constatări reținute la adoptarea hotărârii de prima instanță, fără a verifica legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului în raport cu regulile stabilite de lege.

În acest context instanța de recurs ține să menționeze că la materialele cauzei nu există în original contractele de antrepriză, acordurile adiționale la acestea, anexele cu estimări, actele de executarea a lucrărilor de antrepriză, dispozițiile de plată, ordinele de încasare, precum și alte înscrisuri ce au constituit obiect de examinare și care au stat la temelia soluției adoptate de instanțele de judecată, iar copiile xerox anexate la dosar nu sunt autentificate în modul stabilit.

Faptul dat constituie o încălcare a prevederilor art. 138 CPC, care expres indică că înscrisul se depune în original sau în copie autentificată în modul stabilit de lege, indicându-se locul de aflare a originalului. Înscrisul se depune în original când, conform legii sau unui alt act normativ, circumstanțele pricinii trebuie confirmate numai cu documente în original sau când copiile de pe documentul prezentat au cuprinsuri contradictorii, precum și în alte cazuri când instanța consideră necesară prezentarea originalului.

Din aceste considerente instanța de recurs este în imposibilitate de a se pronunța asupra autenticității conținutului acestor înscrisuri și de a verifica legalitatea deciziei supuse recursului, la baza cărei au stat asemenea înscrisuri.

Mai mult, nici din procesele-verbale al ședințelor de judecată atât a instanței de apel, cât și a primei instanțe nu rezultă că, la caz, au fost cercetate originalele actelor care au constituit drept temei de admitere parțială a acțiunii.

Totodată, reieșind din specificul acțiunii, instanța de recurs consideră că în scopul stabilirii legalității hotărârii primei instanțe, la judecarea apelului era necesară verificarea acestei legalități, cu intrarea în esența pretențiilor formulate pornind de la contractele de antrepriză încheiate între părți, anexele la acestea, cât și acordurilor adiționale coordonate și semnate de părțile contractante, în care se reflectă, devizul

lucrărilor și prețurile pentru unitate de lucrare, ce urmau a fi executate la obiectivul din str. Florilor, 34/1 mun. Chișinău.

Pe când instanța de apel, fără a supune unei cercetări minuțioase problema care a generat apariția litigiului în speță, în raport cu clauzele contractuale stabilite de părțile contractante, consideră drept constatat faptul că în baza contractului de antrepriză nr. 1 din 19 noiembrie 2005, încheiat între Roman Găină și SRL „Rassvet”, ultima în calitate de antreprenor, a efectuat anumite lucrări de construcții și reparații la blocul locativ din str. Florilor, 34/1 mun. Chișinău, ca urmare a căror Roman Găină în calitate de client a rămas dator pentru achitarea lucrărilor de antrepriză, inclusiv materiale în sumă totală de 2896619 lei. Iar, în baza contractului de antrepriză nr. 002 din 26 aprilie 2006, încheiat între Roman Găină și SRL „Ilvicons”, ultima în calitate de antreprenor, a efectuat lucrări de construcție și montaj la edificarea blocului locativ din str. Florilor, 34/1, ca urmare a căror Roman Găină în calitate de client a rămas dator pentru lucrările de antrepriză inclusiv materiale în sumă de 3093351 lei.

Instanța de recurs consideră că o astfel de constatare este lipsită de certitudine, or la baza acestora au stat actele de executare a lucrărilor prezentate de către SRL „Rassvet” și de către SRL „Ilvicons”, semnate unilateral doar de către antreprenori.

Mai mult, actele date, administrate ca probe pertinente și de instanța de apel, sunt prezente la dosar doar în copii, fără să fie supuse verificării originalele.

Faptul că instanța de apel nu a pătruns în sensul motivelor formulate în apel, în vederea verificării corectitudinii concluziilor primei instanțe, iar motivarea deciziei nu este altceva decât o transcriere a concluziilor primei instanțe față de cele remarcate, rezultă și din aceea că instanța de apel a reținut drept justă concluzia primei instanțe care a considerat netemeinic argumentul lui Roman Găină cu privire la efectuarea de către SRL „Rassvet” a unor lucrări suplimentare la construcție care nu au fost coordonate cu el, în acest sens făcând referire la pct. 4.3 din contractul nr. 1 încheiat la 19 noiembrie 2005.

Instanța de recurs remarcă, însă, că deși punctul menționat al contractului indică că în cazul executării unul volum de lucru neindicat în contract și documentația de estimare, antreprenorul execută acest volum de lucrări, iar clientul se obligă să efectueze achitarea acestora, conform actului de executare a lucrărilor, prevederea dată urma a fi examinată în cumul cu alte clauze ale contractului, precum și prin prisma prevederilor art. 949 Cod civil, ce reglementează depășirea esențială a devizului.

Or, alin. (1) al acestei norme direct indică că în cazul necesității depășirii esențiale a devizului, antreprenorul este obligat să informeze imediat clientul despre acest fapt. Nerespectarea unei astfel de obligații acordă clientului dreptul de a cere rezilierea contractului și repararea prejudiciului cauzat sau eliberarea lui de obligația acoperirii cheltuielilor ce depășesc devizul convenit.

Iar Roman Găină în instanța de apel a insistat asupra admiterii încălcărilor de către antreprenorii SRL „Rassvet” și SRL „Ilvicons” la întocmirea devizului de lucrări, prin majorarea nejustificată a costului lucrărilor, motiv care a și constituit temei de refuz în achitarea integrală a sumei, conform actelor de executare a lucrărilor întocmite de către antreprenori.

Aici instanța de recurs ține să menționeze că la caz a rămas fără o analiză și apreciere corespunzătoare însuși acordul adițional nr. 2 din 06 aprilie 2006 la contractul de antrepriză nr. 1 din 19 noiembrie 2005, care există la dosar în două exemplare

(f. d. 62 vol. I) și (f. d. 88 vol. IV), unde în unul la pct. 8 prevede că „pregătirea soluției de ciment” este la prețul de 120 lei/ m³, iar în celălalt acord acestei lucrări este de 80 lei/ m³.

Prin urmare, și faptul dat urma a fi supus verificării, prin compararea originalelor documentelor menționate, mai mult că și aceste acte sunt anexate la dosar doar în xerocopii neautentificate.

În acest context, instanța de recurs ține să menționeze și faptul că anume la demersul lui Roman Găină, întru clarificarea și stabilirea costului real și volumului lucrărilor executate de către societăți la blocul locativ din str. Florilor, 34/1 mun. Chișinău, atât de către prima instanță, cât și de instanța de apel prin încheierile din 01 iunie 2009, 10 martie 2011 și din 24 noiembrie 2011, a fost dispusă ordonarea expertizelor, ca urmare fiind întocmite Rapoartele de expertiză nr. 303 din 12 februarie 2010, nr. 2242 din 17 octombrie 2011 și nr. 181 din 25 ianuarie 2012.

Deși, prin rapoartele menționate au fost constatate încălcări la întocmirea devizului de cheltuieli, prin majorarea nejustificată a costului acestora, fără a fi elaborat calculul cu indicarea componenței lucrărilor, la caz, este neclară concluzia instanței de apel, precum că apelantul Roman Găină nu a probat faptul că volumul și prețul lucrărilor la etajele 4, 5, 6 sunt exagerate, cum de altfel, se constată a fi arbitrară și aprecierea instanței de apel a acestor expertize.

La acest capitol instanța de recurs ține să menționeze că expertizele și concluziile experților se efectuează în baza problemelor puse spre soluționare de către instanță, cât și în baza documentației prezentată spre analiză și verificare, respectiv obligația în asigurarea experților cu materialele necesare este pusă atât în seama părților, cât și a instanței, în vederea obținerii unei concluzii explicite asupra întrebărilor supuse expertizării.

În acest context, instanța de recurs conchide că respingând concluziile experților, instanța de apel s-a limitat de a argumenta decizia doar din punctul de vedere a antreprenorilor, fără a ține cont de faptul că raportul juridic apărut e posibil a fi soluționat corect și legal doar pe fonul unor concluzii a experților-specialiști în domeniul construcției, care este specific cazului dat.

Or, reieșind din specificul acțiunii în cauză, instanța de recurs consideră că în scopul soluționării juste și complete a pricinii în cauză, respectiv și stabilirii celor invocate de părți, care după cum incontestabil se constată, cer cunoștințe speciale și pot fi elucidate doar prin posedarea acestora în acest domeniu și care pot fi constatate în urma efectuării unei expertize ordonate în acest sens.

În conexiunea celor descrise se constată că instanța de apel a soluționat cauza superficial și unilateral, astfel un asemenea act de dispoziție nu are putere de convingere, fapt ce denotă ilegalitatea acestuia.

În această ordine de idei este cert că omiterea aspectelor menționate de către instanța de apel, cât și admiterea unor încălcări vădite, direct indică la examinarea superficială a apelului, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea soluției date de prima instanță prin prisma prevederilor legale, aplicabile cazului.

În speță, prezintă relevanță și faptul că folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, reieșind din specificul acestui, presupune prin sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe a situației de fapt și de drept, care, este diferită de la caz la caz.

Iar în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

Sub aspectul celor relatate se constată că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Distinct de cele mai sus arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

La judecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate, creând condiții obiective și reale participanților la proces și judecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Roman Găină.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2012 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Firmei de Construcție și Reparație „Rassvet” Societate cu Răspundere Limitată și Societății cu Răspundere Limitată „Ilvicons” împotriva lui Roman Găină cu privire la încasarea datoriilor rezultate din contractul de antrepriză, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul	semnătura	Ala Cobăneanu
Judecătorii	semnătura	Tatiana Răducanu
	semnătura	Sveatoslav Moldovan
	semnătura	Andrei Harghel
	semnătura	Nicolae Gordilă
Copia identică originalului		Ala Cobăneanu